

melia), ἢ κν. Ἄφάνα, εἶδος εἰς ὃ πιθανῶς ἀναφέρεται τὸ *Θηλυφόνον* ἢ *Σκορπιός* τοῦ *Θεοφρ.* καὶ β') Ἐ. ὁ βαφικὸς (*G. tinctoria*, γαλλ. *Généstole* ἢ *Herbe à jaunir*, ἀγγλ. *Dyer's Green-wood*), τὸ ἀλλαγῶ τῆς Εὐρώπης κοινότατον, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ καλλιεργούμενον διὰ τὰ παρέχοντα κιτρινήν βαφὴν φύλλα καὶ ἄνθη του. Δίαν κοσμητικὸς θάμνος εἶνε Ἐ. ὁ μονόσπερμος (*G. monspertma*), ἰθαγ. τῆς Ἰσπανίας, εἶδος πολλαπλ. εὐχερῶς διὰ σπορᾶς καὶ ἀντέχον εἰς τὴν ζήρασιαν.

Ἐχίνος παρ' ἀρχαίοις, τὸ ἐξωτερικὸν περίβλημα καρποῦ *Καστανέας*.

Ἐχινόφορος, βλ. Πάνακες τὸ ἀσκληπιεῖον.

Ἐχινόψις (*Echinopsis*, τ. *Κακτωδών*) γ. ὀλιγομελές· περιλ. φ. σαρκώδη, κοσμητικά, ἰθαγ. τῶν θερμῶν χωρῶν τῆς Ἀμερικῆς, στενωῶς συγγενῆ τῶν Ἐχινοκάκτων. Τὰ μεγάλα, λευκὰ ἢ ῥόδινα ἄνθη των εἶνε ἐφήμερα καὶ φύονται οὐχὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς των (ὡς τὰ τῶν Ἐχινοκάκτων), ἀλλ' εἰς τὰ πλευρὰ των. Ἐ. ἢ πολλαπλῆ (*E. multiplex*—ἄνθη ῥόδινα) καὶ Ἐ. ἢ ἔυριέσειος (*E. Eyriesii*—ἄνθη λευκὰ) συνηθέστατα ἀπαντῶσι θεραπεύμενα καὶ παρ' ἡμῖν καὶ ὀνομάζονται κν. *Καρπουζάκια*.

Ἐχινόψ (*Echinops*, γαλλ. *Echinop*, ἀγγλ. *Globe-Thistle*, τ. *Συνθέτων*) γ. πολυμελές. περιλ. φ. ποῶδη, διαιτῆ καὶ πολυετῆ· τὰ πλεῖστα ζιζάνια, τινὰ κοσμητικά. Εἶδη τῆς ἑλλ. γλωρ. 8, ἐν οἷς καὶ α') Ἐ. ὁ βαννατικὸς (*E. bannaticus*), πολυετές, ἀπαντῶν ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Ἠπείρῳ καὶ ἐνίοτε θεραπεύμενον πρὸς κόσμον. β') Ἐ. ὁ ἑλληνικὸς (*E. graecus*), πολυετές, κοινὸν πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, κν. δὲ ὀνομαζόμενον *Κεφαλάγαθο* καὶ *Θαλασσάγαθο* (ἐν Κύθῳ). γ') Ἐ. ὁ ἱξώδης (*E. viscosus*), πολυετές, κοινὸν πολλαχοῦ, κν. ὀνομαζόμενον *Σταυράγαθο*, *Ἀχινάγαθο*, *Σκολίμπρι* (ἐν Κεφαλ.), *Ἀχινόχορτο*, *Μοσκοκαῦλι* καὶ *Καμηλάγαθο* (ἐν Κύπρῳ)· οἱ νεαρὸι βλαστοὶ του εἶνε τρυφερώτατοι καὶ λαχνεύονται. δ') Ἐ. τὸ Ῥύτρος (*E. Ritro*), πολυετές, κοινὸν εἰς ὄρεινους τόπους, πιθανῶς τὸ Ῥύτρος τοῦ *Θεοφρ.* καὶ ε') Ἐ. ὁ σφαιροκέφαλος (*E. sphaeroccephalus*), πολυετές ἀπαντᾷ μόνον εἰς ὄρεινους τόπους τῆς Πελοποννήσου· ἐνίοτε θεραπεύεται· πρὸς κόσμον.

Ἐχίον (*Echium*, γαλλ. *viperine*, ἀγγλ. *Viper's Bugloss*, τ. *Τραχυφυλλωδῶν*) γ. περιλ. περὶ τὰ 20 εἶδη φ. ποῶδη καὶ φρυγανώδη. Εἶδη τῆς ἑλλ. γλωρ. 7, πάντα ζιζάνια, ἀλλὰ καὶ μελιγόνα. Τὰ κοινότερα εἶνε α') Ἐ. τὸ ἀρνογλασσοειδές (*E. plantagineum*), τὸ Ἐχίον τοῦ *Δοσκρ.*, ὅπερ κν. ὀνομάζεται *βοῦδόγλωσσα*, ἐν δὲ τῇ *Θήρᾳ Καλοεραφτα*. β') Ἐ. τὸ ἰταλικὸν (*E. italicum*), ἢ τοῦ *Διοσκρ.* *Λύκοψις*, τὸ κν. *Μανουῖνι*. καὶ γ') Ἐ. τὸ πολὺκλωνον (*E. diffusum*), πιθανῶς ἢ δευτέρᾳ *Ἀγχουσα* τοῦ *Διοσκρ.* Ἐ. τὸ λευκὸν (*E. candicans*), ἰθαγ. τῆς *Μαδέρας*, καὶ Ἐ. τὸ πολυτελές (*E. fastuosum*), ἰθαγ. τῶν *Καναρίων νήσων*, εἶνε εἶδη κοσμητικά καὶ ἐξόχως μελιγόνα.

Ἐχίτις (*Echites*, τ. Ἀποκωνδῶν) γ. περιλ. περὶ τὰ 35 εἶδη, ἰθαγ. τῆς τροπ. Ἀμερικῆς· θάμνοι ἀναρριχώμενοι, κοσμητικοί. Ἐ. ὁ μελανοπόρφυρος,